

1949 november 26.

Két oroszlán...

16 Száz évvel ezelőtt készült el. Akkor is magyar munkások építették — magyar anyagból. Az angol kormány nem nézte jó szemmel a középeurópai főváros fejlődését és a híd tervezésekor olyan árat szabott a szükséges nyersanyagokra, amelyeket lehetetlen volt megfizetni. A híd lelkes építői akkor sem vesztették el a kedvüket, és a hídépítés munkáját belföldi anyaggal kezdték meg. A határőrezredek találtak olyan fát az ország északkeleti részében, amely elérte az egyedülinek képzelt brit áru minőségét. A Lánchíd kicsúszott a brit oroszlán karmai közül és Clark mérnök jelentését — mint Kossuth Pesti Hírlapjának első száma közölte — fanyalagva vette tudomásul az Admirális. A híd oroszlánja elkészült és azt jelképezte, hogy a munkáskezek összefogása küzdeni tud az Admirálisok és Impériumok hatalmával.

Ma még többet mond az újjáépített Lánchíd néma oroszlánja. Azt mondja, hogy az összefogó munkáskezek a küzdelemtől eljutottak a győzelemig. Eljutottak odáig, hogy a hatalmasok által rombadöntött hídakat újból megépítsék és hozzá sokaságát készítsék el a járműveknek, melyek a hídon átvonulnak és az árunak, melyet a járművek visznek. De most már mindezt maguknak — a népnek. Az újjáépített hídak mellett sok új hídát is terveznek. Láncait annak a mindent összefogó hatalmas hídnak, mely az emberiség boldogabb jövőjéhez visz. Ennek az új „híd”-nak hídfőjére vigyázó fiatal oroszlán pedig már erősebb az Impériumok haldokló oroszlánjánál.